

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Sylvy Šiškeové a soudce Ondřeje Mráky v právní věci žalobkyně: **GOLEM Velké Hamry, a. s.**, Velké Hamry – Bohdalovice 76, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, U Jezu 642/2a, Liberec, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) GasNet Služby, s. r. o.**, Plynárenská 499/1, Brno, **II) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **III) České dráhy, a. s.**, nábreží L. Svobody 1222/12, Praha 1, **IV) město Velké Hamry**, Velké Hamry 362, zastoupené advokátem JUDr. Ondřejem Kochmanem, Belgická 276/20, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2020, čj. OÚPSŘ 174/2020 OSŘ, KULK 58705/2020 OSŘ, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 3. 3. 2021, čj. 59 A 94/2020 - 120,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně vlastní a provozuje centrální zdroj tepla ve městě Velké Hamry. Osoba zúčastněná na řízení, společnost GasNet Služby, s. r. o., podala u Městského úřadu ve Velkých Hamrech (stavební úřad) žádost o vydání územního rozhodnutí k záměru *Plynofikace města Velké Hamry – 2. část*. Stavební úřad žalobkyni přibral do řízení jako účastnici. Poté vydal územní rozhodnutí.

[2] V odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu se žalobkyně vymezila proti souhlasnému závaznému stanovisku Městského úřadu Tanvald vydanému na úseku územního plánování. Žalovaný si proto v souladu s § 149 odst. 5 správního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020, vyžádal od nadřízeného dotčeného orgánu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Zjistil, že záměr je souladný s územním plánem města Velké Hamry. Provedení záměru nebrání ani funkční zařazení pozemků, na něž má být umístěn.

Záměr není ani v rozporu s cíli a úkoly územního plánování. Žalovaný proto zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci zamítl. Soud nepřisvědčil námitce, podle níž stavební úřad nemohl povolit umístění stavby plynovodu jen proto, že nemá vést koridorem vymezeným v územním plánu. Podstatou snah žalobkyně je podle soudu zabránit osobě zúčastněné na řízení (GasNet Služby, s. r. o.) ve vybudování plynového vedení ve Velkých Hamrech. Žalobkyně tak nečiní kvůli možnému dotčení svých věcných práv, nýbrž se snaží ochránit své podnikání před konkurencí. Tento problém, stejně jako případné budoucí spojení žalobkyně na nový plynovod, však nelze řešit v územním řízení.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka nesouhlasí s názorem, že stavbu plynovodu bylo možné povolit, přestože není umístována v koridoru. Umístěním stavby dochází ke změně územního plánu města Velké Hamry a k nepřípustnému zásahu do samostatné působnosti obce. Je-li v územním plánu vymezen koridor pro umístění veřejné infrastruktury, musí jej orgány státní správy respektovat. Má-li být v územním řízení rozhodnuto jinak, je třeba vždy pečlivě zvažovat, zda takové rozhodnutí není v rozporu se záměrem, který samospráva vyjádřila v územním plánu. To se v posuzované věci nestalo.

[5] Stěžovatelka opakovaně poukazuje na nejistotu žalovaného, vyjádřenou spojením „v podstatě“, které žalovaný v rozhodnutí použil. Nerozumí ani závěrům soudu, který tvrzenou nejistotu omlouvá tím, že stavba plynovodu bude pro občany města přínosem. Podle stěžovatelky jde nyní pouze o to, aby plynovod přivedl plyn do jednotlivých stacionárních kotelen v objektech města Velké Hamry, a tím nahradil ekologické centrální zásobování teplem lokálním zásobováním. To bude mít za následek zhoršení životního prostředí v okolí, významně vyšší náklady a snížení bezpečnosti dodávky tepla. Stěžovatelka odmítla tvrzení soudu, že chce jen chránit své podnikání. Kriticky zhodnotila také související problematiku ochrany ovzduší.

[6] Žalovaný vyjádření ke kasační stížnosti nepodal.

[7] Ke kasační stížnosti se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení – město Velké Hamry. Účelem vyznačení konkrétní trasy plynovodu (koridoru) je dosáhnout ochrany zamýšlené trasy před záměry, které by mohly znemožnit vybudování plynovodu. To ale neznamená, že plynovod nemůže vést jinudy, pokud to plochy na alternativní trase umožňují. Správní orgány neměnily ani nedoplňovaly způsob vedení technické infrastruktury schválený zastupitelstvem města ani územní plán. Město Velké Hamry se vyjádřilo také k argumentu poškozování životního prostředí a dalším okolnostem případu.

[8] Osoba zúčastněná na řízení GasNet Služby, s. r. o., se rovněž ztotožnila s posouzením krajského soudu. Umístění koridoru pro veřejně prospěšnou stavbu nevyklučuje umístění takové stavby v jiné ploše, je-li to podle územního plánu přípustné. Není dán ani namítaný rozpor umístění plynovodu s územním plánem města Velké Hamry a vůlí samosprávy.

pokračování

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, se koridorem rozumí *plocha vymezená pro umístění vedení dopravní a technické infrastruktury nebo opatření nestavební povahy*. Podle § 43 odst. 1 téhož zákona územní plán mj. *vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy, plochy změn v krajině a plochy přestavby, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů*.

[11] Spornou otázkou je v posuzované věci pouze to, zda správní orgány mohly povolit umístění stavby plynovodu mimo koridor pro vedení technické infrastruktury, který je vymezen v územním plánu města Velké Hamry. Související námitky stěžovatelky nejsou z hlediska územního řízení relevantní, protože směřují k posouzení vhodnosti plynofikace jako řešení problematické situace s dodávkami tepla.

[12] Koridory jsou v územně plánovací dokumentaci vymezovány za účelem ochrany území pro budoucí umístění záměru dopravní nebo technické infrastruktury. Koridor tedy vymezuje území, v němž má stát, kraj, obec či oprávněný investor možnost umístit svůj záměr v optimální poloze, aniž by musel s každou změnou linie vedení koridoru měnit i územně plánovací dokumentaci. NSS souhlasí s krajským soudem v tom, že ze zákona je koridor vymezován pro konkrétní účel. Území koridoru pak nelze využít způsobem, který by mohl v budoucnu bránit provedení stavby, k níž je koridor vymezen.

[13] Z pohledu územně plánovací dokumentace by bylo vhodnějším řešením umístit záměr v příslušném koridoru. Koridory nemají pouze informativní povahu; tvoří součást územního plánu. Stanovení koridoru však neznamená, že nelze umístit stavbu s obdobným účelem jinde v obci, pokud to územní plán připouští. Rovněž je potřeba zohlednit druh infrastruktury, pro jejíž případné umístění má vymezení koridoru sloužit.

[14] Pro posuzovanou věc je podstatné zařazení pozemků (na něž se stavba plynovodu podle žádosti umísťuje) do funkčních ploch, resp. podmínky přípustného využití těchto ploch. Dotčené orgány na úseku územního plánování vysvětlily, že využití dotčených pozemků pro účely stavby technické infrastruktury (plynovodu) je přípustné. Přípustnost využití pozemků pro technickou infrastrukturu plyne z územního plánu. Umístění stavby neodporuje ani veřejnému zájmu. Nedochozí jím tudíž k „faktické změně“ územního plánu ani k nepřípustnému zásahu do samostatné působnosti obce, jak tvrdí stěžovatelka. Není tedy důvod bránit využití dotčených pozemků k umístění plynovodu jen proto, že na jiných pozemcích je podle územního plánu pro umístění plynovodu vymezen koridor.

[15] Námitka, že slovní spojení „v podstatě“ ze strany správního orgánu svědčí o jeho nejistotě při rozhodování, je nedůvodná. Z užití tohoto výrazu nelze dovozovat jakékoliv závěry o zákonnosti právního posouzení.

[16] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Osobám zúčastněným na řízení soud žádnou povinnost neuložil, nemají proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. dubna 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu